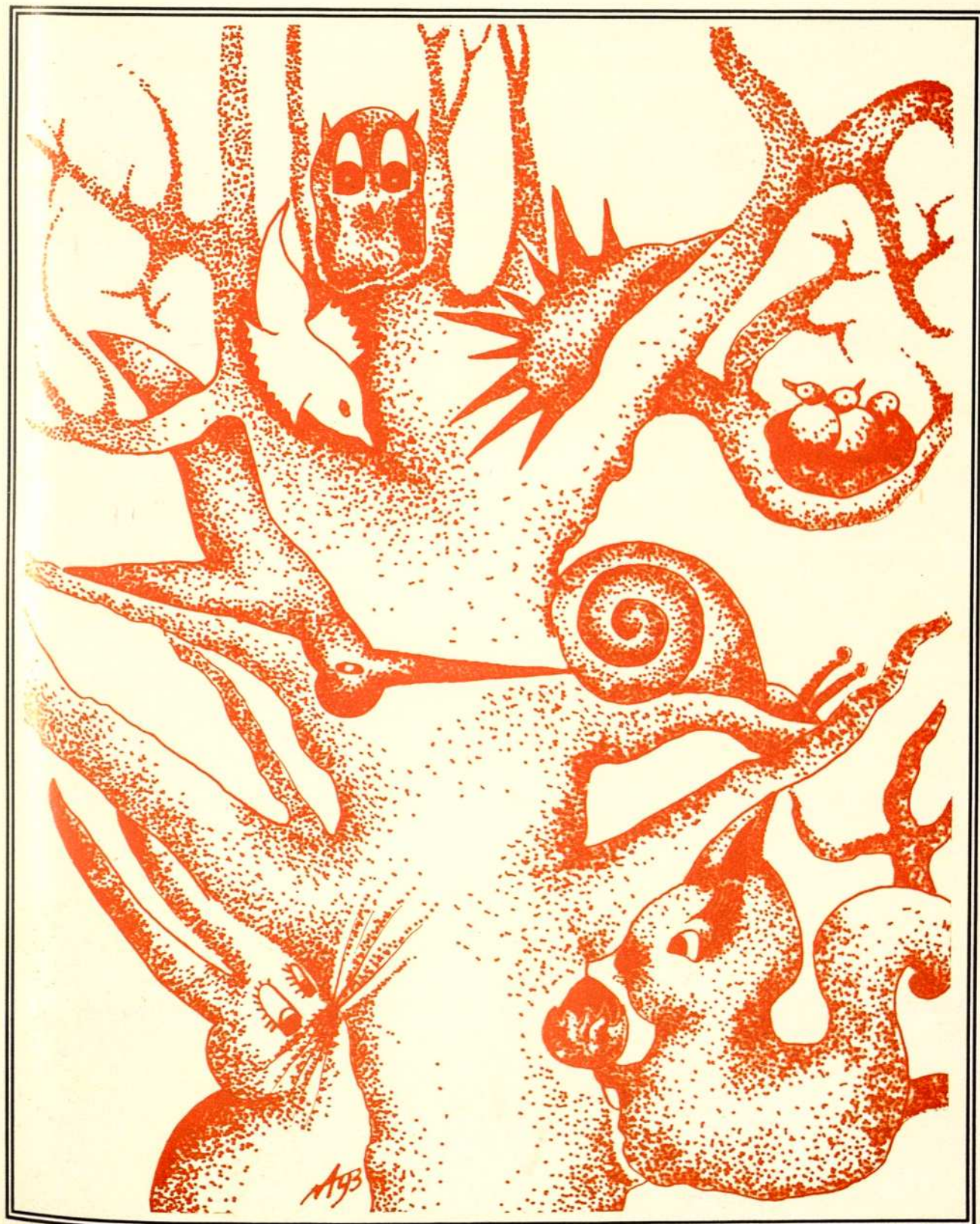

EGLUTĖ

RUGSĖJIS

1993

SEPTEMBER

EGLOTĖ

RUGSĖJIS

1993

SEPTEMBER

TURINYS

- 1 Redaktorės žodis
- 2 Į Mokyklą, M. Vainilaitis
- 3 Rugsėjis rugiasėjis, P. Širvys
- 4 Raganosis ieško draugo, Edita Nazaraite
- 9 Kiškio protas, Afrikiečių pasaka
- 12 Ar žinai? N.N.
- 14 Drasūs lakūnai, Žvaigždutė
- 16 Dievo draugai, N.N.
- 18 Vaikai, ramiau, ne niau, o miau, V. Reimeris
- 20 Vytautas Didysis, N.N.
- 22 Kūdikėlių šalis, K. Šimonis
- 23 Gervėm išskrido, D. Lipčiūtė
- 24 Rašom ir piešiam
- 28 Apie "Mįslingas kaladėles", N.N.
- 29 Galvosūkiai

VIRŠELIS — Dail. Noros Aušrienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

Julija Pulikaitė — 4,5,6,7,8
R. Karosaitė — 9,10
J. Staškevičius — 11
J. Paukštienė — 19
Ses. M. Veronika — 23

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

*Kalba gimtoji — kasdienė
Tu duona mums esi,
Kai tariam: motina, giminė,
Dangus — ir mes visi.*

J. Marcinkevičius

Rugsėjo mėnesį atsidaro durys visų mokslo šventovių. Atsidaro durys ir mūsų liuanistinių mokyklų. Nedrąsiai šių durų slenkstį peržengs pirmą kartą mūsų mažieji.

Su naujaisiais mokslo metais sveikinu visus mokytojus. Sveikinu darželiokus, pirmokus, antrookus... abiturientus. Sėkmės ir laimės Jums visiems naujųjų mokslo metų kelyje. O tas mokslo kelias ilgas — nuo pirmųjų žingsnių darželyje iki tos valandos, kai Tau įteiks brandos atestatą.

Tegul Tau būna šviesūs ir džiaugsmingi tie šeštadieniai. Po kruopelytę surink visas tas žinias, kurias tau perduoda mokykla.

Būkime patriotais. Mūsų liuvių tiek nedaug, tad stiprinkime savo kalbą, savo tautos kultūrą.

Kiekviena pamoka, kiekvienas šeštadienis ir gerai užbaigti mokslo metai — tai žingsneliai į liuvybę. Linkiu Tau tvirtai žengti tuos pirmuosius žingsnelius ir nesuklupti. Sėkmės visiems mokslo kelyje!

Redaktorė

Į MOKYKLĄ

M. Vainilaitis

Nuplasnojo vasarėlė
Žaliasparnė
Paskui gerves, paskui pempes,
Paskui garnį...

Rudenėlis, atkeliavęs
Pro palaukė,
Vaikučius visus mokyklon
Vėlei šaukia.

Margaspalvės
Pievų gėlės,
Likit sveikos!
Į mokyklą mokyklėlę
Žengti laikas.

Pakelėj galvelę kelia
Pievų smilga.
Mes pradėjom mokslo
Kelią
Ilgą, ilgą.

Rudenėlis pamojavo
Vasarėlei.
Eis visi mokyklon,
Pirmokėliai!

RUGSĖJIS RUGIASĖJIS

P. Širvys

Rugsėjis rugiasėjis
Vaikučių kad prisėjo! —
Mažų ir didelių
Ant pievų ir kelių.

Ir aš lėles padėjus,
Skubu rudens keliu.
— Rugsėji rugiasėji,
Laukuos rugelį sėji,
voratinklius draikai.

Ir obuolius raškai, —
Sakyki, rugiasėji,
Kur skuba taip vaikai?

— Mokyklon mokyklėlėn
Nenori jie vėluot...
Po metų ar kitų
Ateisi ten ir tu,
Į klasę kelią rasim,
Dainuodami kartu.

RAGANOSIS IEŠKO DRAUGO

Edita Nazaraite

Raganosis buvo dar labai mažas, ir jo mama vis kartodavo:

— Mano mažutis, mano gražutis!

Mama raganosė visą laiką dirbo: ruošė valgi, tvarkė namelį, mezgė ir neturėjo laiko sekti pasakas. Ragano-siukas nuobodžiavo.

Vieną neįdomią dieną jis sutiko slėpynių žaidžiančius liūtuką ir tigriuką.

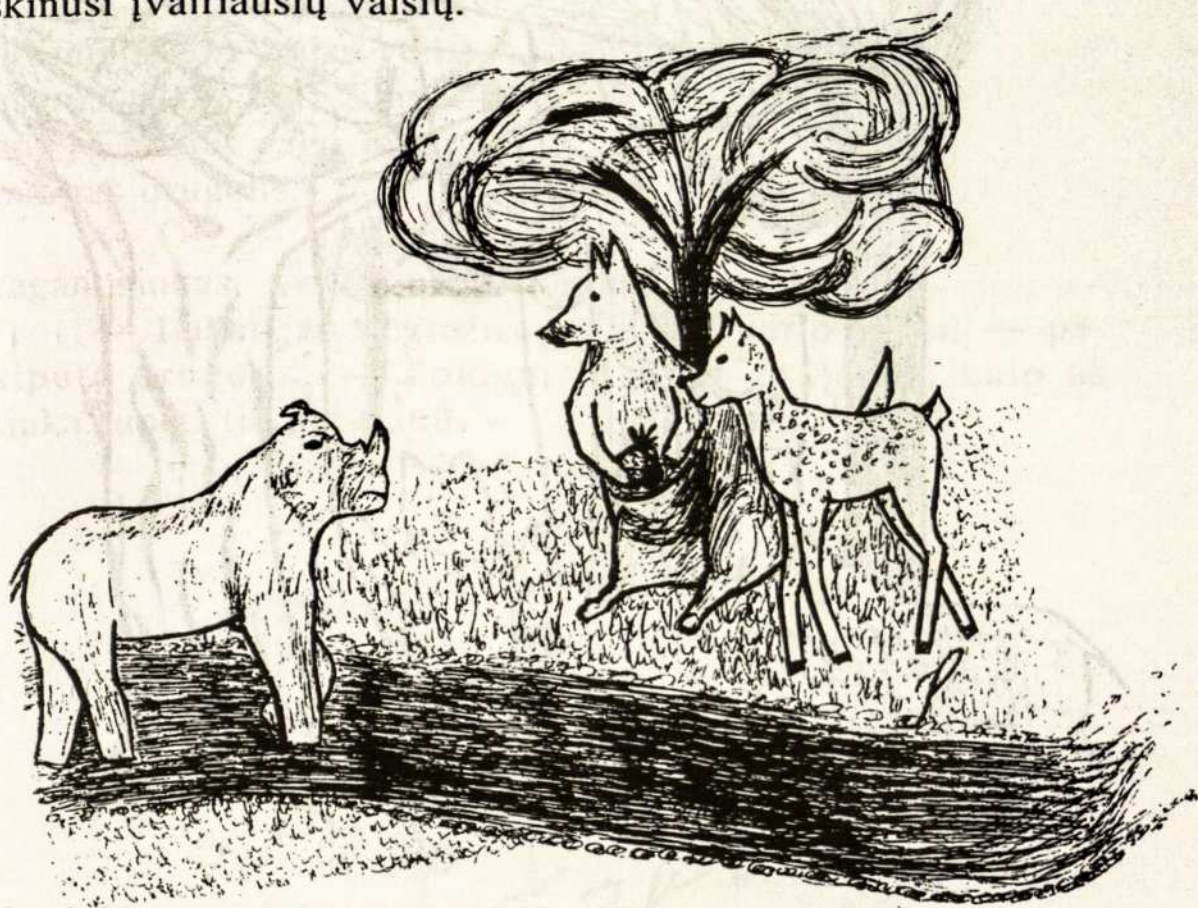

— Priimkite ir mane, — pasiprašė raganosis.

— Tu bjaurus! — atrėžė pasipūtėlis tigriukas.

— Mes — karalių vaikai! — pridūrė liūtukas.

Raganosis labai nuliūdo ir nukėblino sau. Pakeliui sutiko stirnaite ir kengūrą. Ši savo sterblėje turėjo prisi-skinusi įvairiausių vaisių.

— Pavaišinkite ir mane, — paprašė raganosiukas.

— Eik sau, baidykle! — atšovė kengūra.

— Net kiauliukas už tave gražesnis, storuli, — pri-tarė stirnelė.

Raganosis dar labiau nusiminė ir nuėjo, gailiai dū-saudamas. Netrukus tarp medžių pastebėjo supynėse vo-verytę, bezdžionėlę ir paršiuką.

— Ar leisite man pasisupti? — nedrąsiai pasiteiravo raganosiukas.

— Dar sūpuokles sulaužysi, toks kerėpla! — suspigo bezdžionėlė.

— Bet aš panašus į paršelį, taip man sakė stirnaitė.

— Ką! — supyko kiauliukas. — Aš bent rožinis, ir be tokio šlykštaus rago!

Nuėjo vargšelis prie upės, žiūri į savo atspindį ir nesupranta — negi tikrai toks negražus? Ir baisus!? Niekas žaisti nenori. Paupyje skraidė gražūs paukšteliai.

— Pažaiskime! — sušuko jiems raganosiukas.

— Čik! Čak! — atsakė paukšteliai.

— Gaudyk mus!

Raganosis puolė vytis paukštelius ir įkrito į upę. O paukšteliai vos neplyšo iš juoko.

— Kur tau tokiam
mėsos kalnui skraidyti!
Čik! Čak! Tu nevikrus,
mes nežaisime.

Ir nuskrido.

— Eina raganosis
be nuotaikos, kojas velka,
ašaros rieda. Tik žiūri —
ant jo nosies rago nutupė
margas drugelis.

— Oi! — nudžiugo
raganosiukas. — Gal tu su manim žaisi?

— Labai jau negražus ragas ant kurio tupiu! — pa-
sipūtė drugelis. — Tokiam gražiam drugeliui kaip aš
tinka tupėti tik ant gėlių

Ir vėl raganosis liko vienišas, be draugų ir be žai-
dimų. Verkė raganosis, verkė, visą balą priverkė, tik girdi
ploną balselį:

— Būk geras, perkelk mane per upelį!

Apsidairė, apsižvalgė — nieko nėra. Nesupranta kas
čia kalba?

— Tai aš, skruzdėlytė!

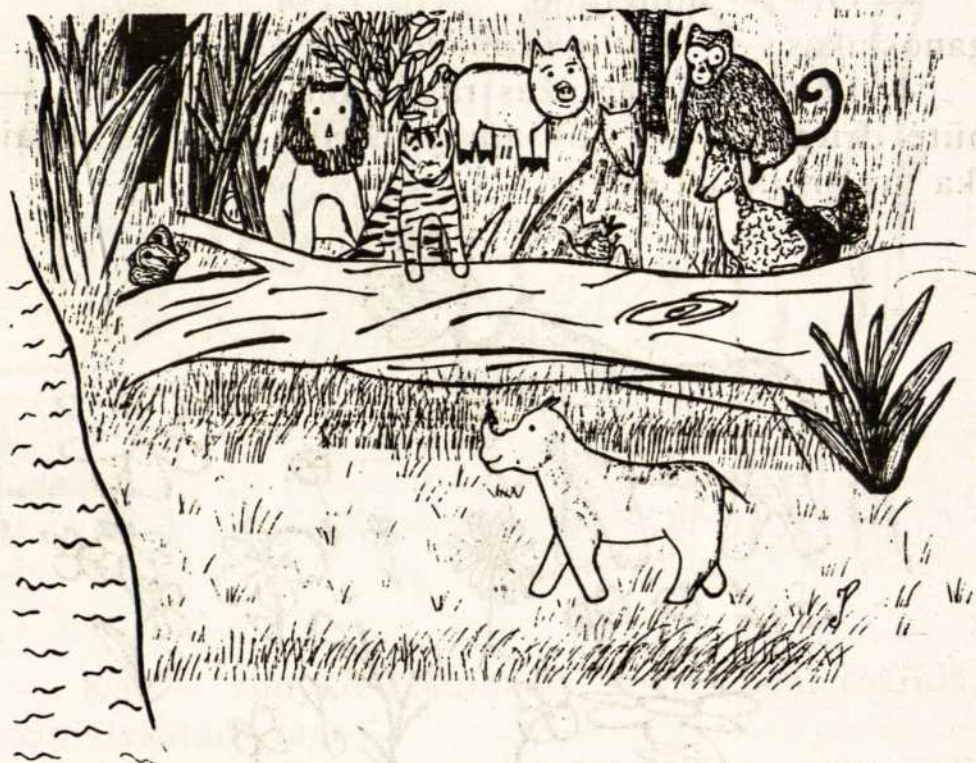
— Lipk man ant nosies, — pasiūlė raganosis. — O aš perbrisiu upelį.

Skruzdėlytė vikriai užlipo ant rago.

— Kaip gerai viskas matyti! Kaip toli gali matyti! — džiaugėsi ji.

Jiedu patraukė prie upelio. Pakeliui sutiko tigrą, liūtą, stirnelę, kengūrą ir kitus gyvius. Jie labai nustebė, pamatę išdidžiai žingsniuojantį raganosį.

— Aš turiu draugę! — sakė visiems raganosis. — Pačią gražiausią draugę, kurią perkelsiu per upelį!

Niekas nepastebėjo mažos skruzdėlės ant raganosio rago. Visi nutarė, kad raganosis tuščiai giriasi.

O skruzdėlytė džiaugėsi, išgijusi tokį didelį draugą, su didele ir gera širdimi.

ŽODŽIAI

Bjaurus — negražus
Pasipūtėlis — išdidus

Kerėpla — nerangus
Atrėžė — piktai atsakė
Nukėblino — tingiai nuėjo

KIŠKIO PROTAS

Afrikiečių pasaka

Kartą kiškis atėjo prie Dievo sosto ir žemai nusilenkė.

— Aukščiausias Teisėjau, — tarė kiškis. — Turiu prašymą.

Dievas pasilenkė prie kiškio ir maloniai nusišypsojo.

— O ko tau trūksta, kiškeli?

— Proto, — atsakė kiškis. — Visi man sako, kad esu kvailas. Ir pats matau, jog proto ne daug turiu. Gal galėtum, Aukščiausias Teisėjau, man padėti?

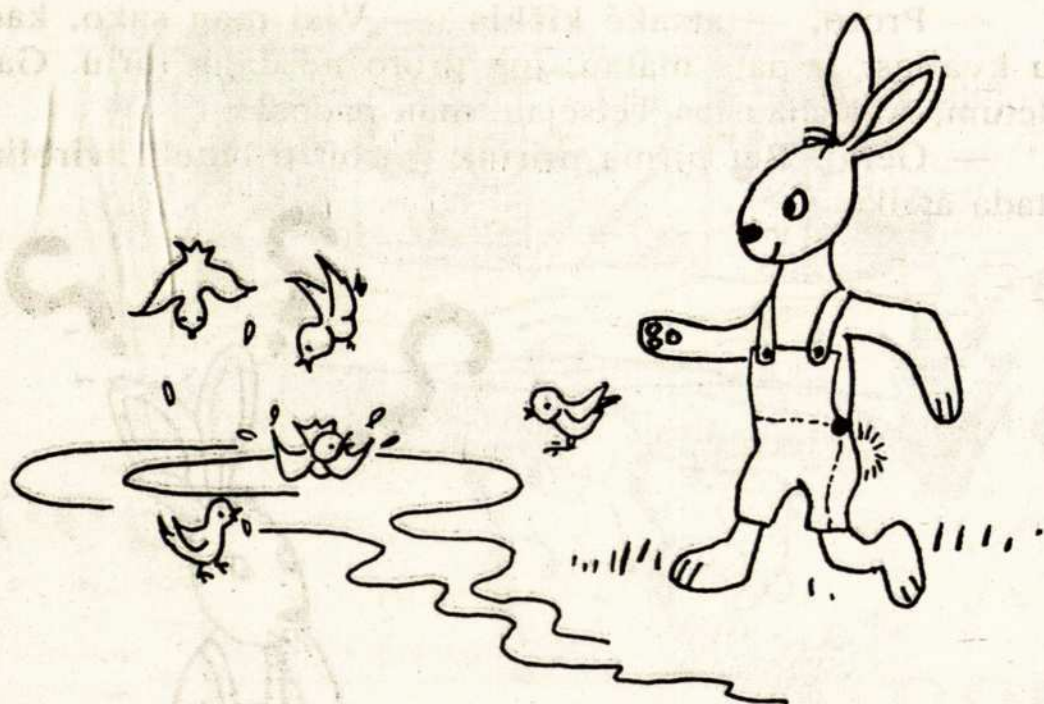
— Gerai. Bet pirma prirink į arbūzo butelį žvirblių ir tada ateik.

Kiškis nuėjo prie upelio kranto, atsisėdo ir susimąstė. Diena jau baigėsi. Didelė, raudona saulė leidosi vakaruose. Nebuvo daug laiko atlikti Dievo duotą uždavinį.

Žiūri kiškis: atskrenda daug žvirblių. Jie nusileidžia prie upelio atsigerti, pailsėti. Žvirbliai šokinėja, čirškia. Vieni maudosi, kiti geria.

— Dabar jau laikas! — staiga nusprendė kiškis. Jis pašoko nuo žemės, ėmė vaikščioti upelio krantu ir pats su savim kalbėtis.

— Taip, gal... O gal ne. Na, kaip nors. Bet ne, tikrai ne, — taip kalbėjo kiškis.

Nustebę žvirbliai žiūri į kiškį ir klausia:

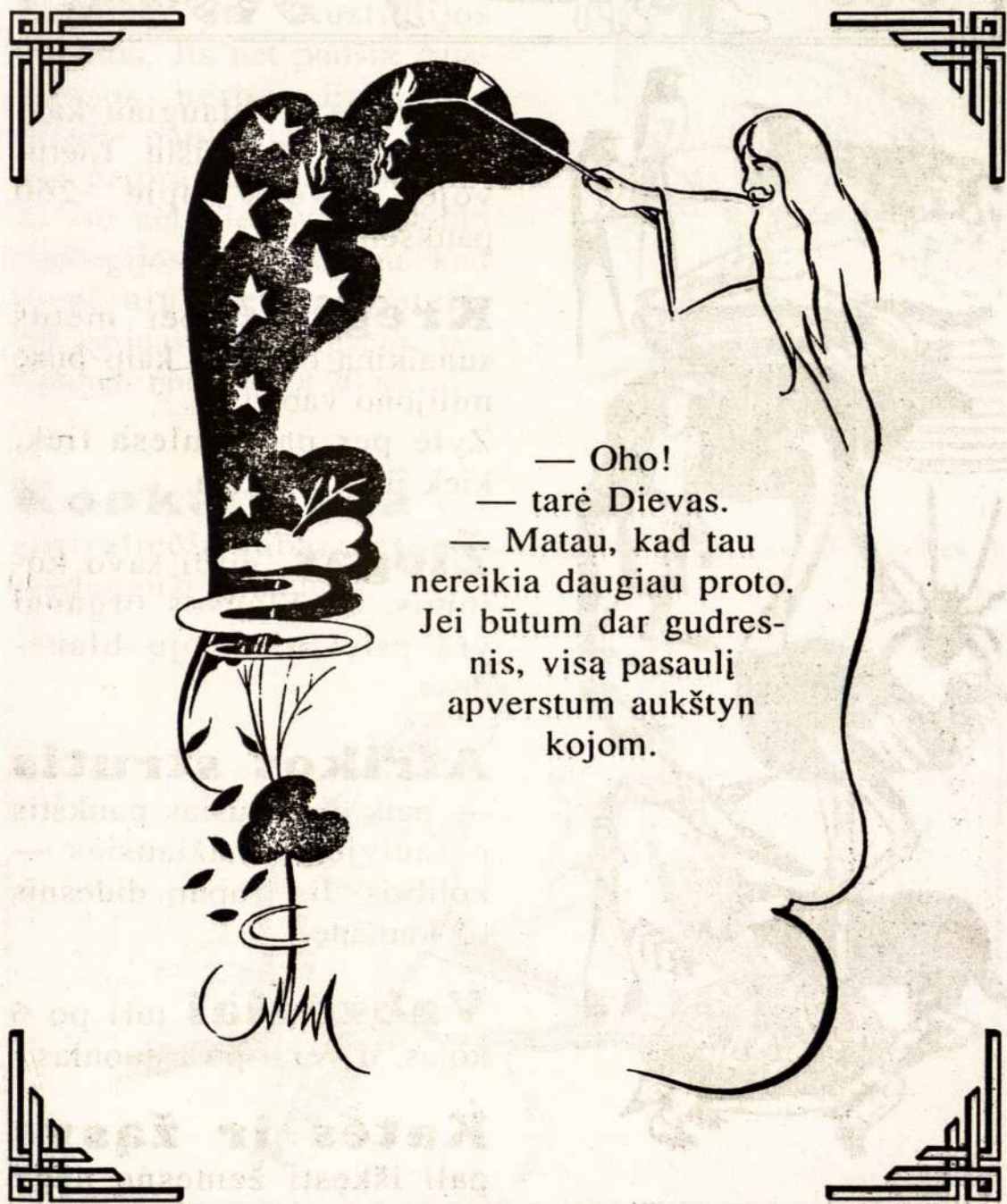
— Kas atsitiko, kiški?

— O, aš tik galvoju. Galvoju, ar jūs visi sutilptumėt mano butelyje, ar ne...

— Sutilpsime! Aišku, kad sutilpsime, — atsakė žvirbliai. — Mes tokie maži, o butelis didelis.

Kiškis atkišo butelį, ir žvirbliai vienas po kito sulindo. Kai butelis buvo pilnas, kiškis greitai užkimšo. Patenkintas nubėgo pas Dievą.

— Aukščiausias Teisėjau, štai! — ir parodė butelį pilną žvirblių.

— Oho!

— tarė Dievas.

— Matau, kad tau
nereikia daugiau proto.
Jei būtum dar gudres-
nis, visą pasaulį
apverstum aukštyn
kojom.

ar žinai?

Pasaulyje yra daugiau kaip 8000 paukščių rūšių. Lietuvoje gyvena apie 260 paukščių rūšių.

Kregždė per metus sunaikina daugiau kaip pusę milijono vabzdžių.

Zylė per parą sulesa tiek, kiek ji pati sveria.

Žiogas girdi savo kojomis. Jo klausos organai yra priekinių kojų blauzdose.

Afrikos strutis

— pats didžiausias paukštis pasaulyje, o mažiausias — kolibris. Jis truputį didesnis už kamanę.

Vabzdžiai turi po 6 kojas, o vorai po aštuonias.

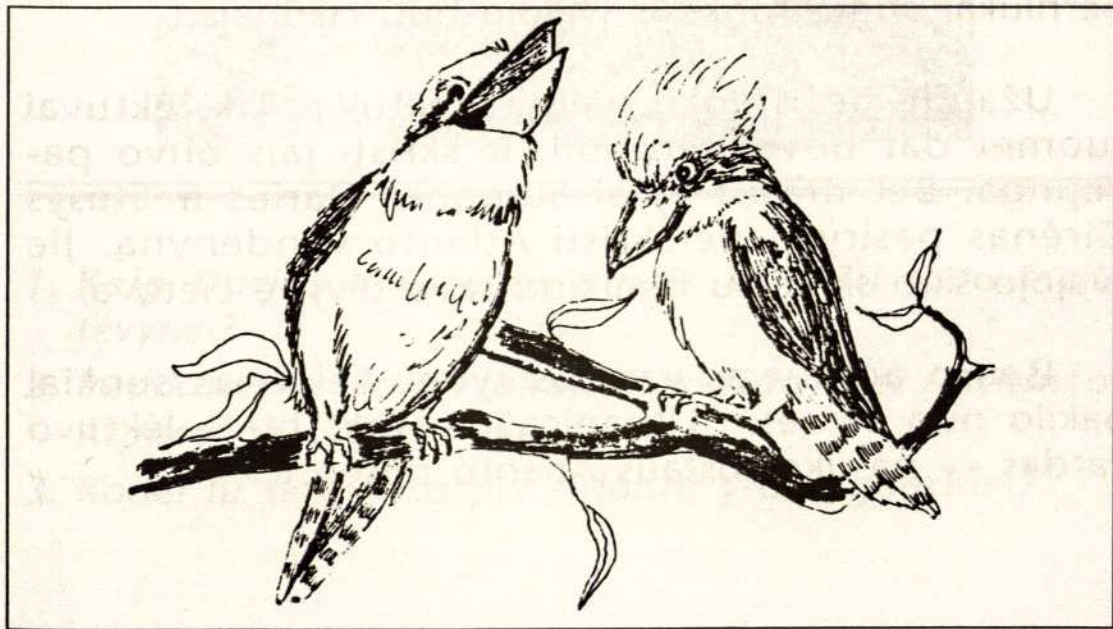
Katės ir žąsys gali iškęsti žemesnę negu

-100° C temperatūrą. Net baltieji lokiai ir ruoniai, tikrieji Arkties gyventojai, sunkiai ištveria didesnę negu -80° C šaltį.

Emu yra Australijos paukštis. Jis net puošia Australijos herbą. Emu yra jaukūs paukščiai. Jie lengvai pripranta prie žmonių. Jų yra net Lietuvoje, Kauno zoologijos sode. Įdomu, kad kiaušinius peri ne patelė, bet patinas. Jis, vargšelis, perėdamas numeta net 20 sv.

Kookaburra yra australiečių labai gerbiamas ir mėgstamas. Panašus į raudongūžį strazduką.

Liepos 17 dieną visa Lietuva ir visi išeivijos lietuviai iškilmingai paminėjo Dariaus ir Girėno skrydžio per Atlantą 60-ąsias metines.

Prasidėjus naujiems mokslo metams, visos lituanistinės mokyklos atskirai paminės šią garbingą sukaktį.

DRĄSŪS LAKŪNAI

Prieš daugelį metų gyveno du berniukai — Stepukas ir Stasiukas. Jų tėveliai labai sunkiai vertėsi, todėl išvažiavo į Ameriką laimės ieškoti. Čia berniukai augo, mokėsi, svajojo būti lakūnais.

Užaugę jie išmoko valdyti lėktuvą. Tik lėktuvai tuomet dar buvo netobuli, ir skristi jais buvo pavojinga. Bet drąsūs vyrai Steponas Darius ir Stasys Girėnas pasiryžo perskristi Atlanto vandenyną. Jie svajojo šiuo skrydžiu išgarsinti savo tėvynę Lietuvą.

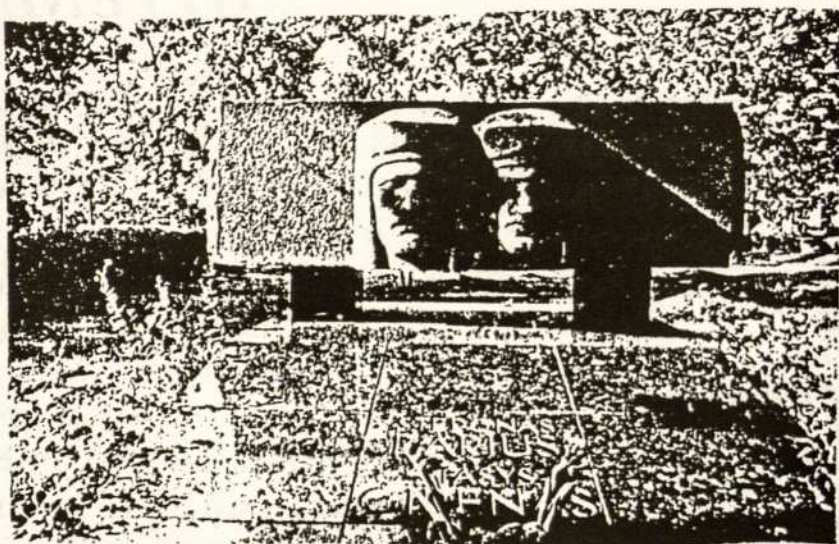
Išaušo ankstyvas vasaros rytas. Lėktuvas sunkiai pakilo nuo žemės. "Lituanica" — toks buvo lėktuvo vardas — pasuko rūstaus Atlanto pusėn.

Skrenda lakūnai dieną, skrenda kitą. Be poilsio, be miego. Pagaliau toluomoje jie pamato žemę. Atlantas nugalėtas. Lietuva jau netoli.

Bet štai iškilo juodas audros debesis. Ir "Lituanica" nėrė į audros sūkuri.

Veltui Lietuva laukė parskrendant dviejų nar-suolių. Kas atsitiko tą naktį? Tik miško pušys tyliai ošia ten, kur įvyko nelaimė.

Darius ir Girėnas, nugalėję Atlantą, 1933 metų liepos mėnesio 17 dieną žuvo nepasiekę tėvynės.

1. Kaip Darius ir Girėnas norėjo išreikšti savo meilę tėvynei?
2. Perskaityk, kaip lakūnai skrido per Atlantą. Atpasakok šią ištrauką.
3. Kodėl jų skridimas per Atlantą yra žygdarbis ?

*IŠ PIRMOJO JONO
LAIŠKO*

DIEVO VAIKŲ GYVENIMAS

Žiūrėkite kokia meile
mus apdovanojo mūsų Tėvas:
mes vadinamės Dievo vaikais
— ir esame!

Pasaulis nepažįsta mūsų,
nes ir jo nepažino.

Mylimieji, mes dabar
esame Dievo vaikai, bet dar
nepasirodė, kas būsime. Mes
žinome, kad, kai pasirodys,
būsime panašūs į jį, nes
matysime jį tokį, koks jis
yra.

Kiekvienas, kas turi ja-
me tokią viltį, skaistina pats
save, nes jis yra skaistus.

Kiekvienas, kuris daro
nuodėmę, laužo įstatymą.

Nuodėmė — tai įstaty-
mo laužymas.

Jūs žinote, jog Kristus pasirodė, kad pašalintų nuodėmes, ir nėra jame nuodėmės.

Kas tik gyvena jame, tas nenusideda, O nė vienas nusidėjėlis jo neregėjo ir nepažino.

Vaikeliai! Tegul niekas jūsų nesuklaidina!

Kas teisiai elgias, yra teisus, kaip ir jisai teisus. Kas daro nuodėmę, tas iš velnio, nes kas yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, nes jame laikos Dievo sėkla.

Jis negali nusidėti, nes yra gimęs iš Dievo.

Taip išaiškėja Dievo vaikai ir velnio vaikai: tas, kuris elgiasi neteisiai, nėra iš Dievo; taipogi tas, kuris savo brolio nemyli.

**VAIKAI, RAMIAU,
NE NIAU, O MIAU**
Vacys Reimeris

Saulės atokaitoj

**Žaidė
katytė**

Ji nemokėjo
Knygų skaityti.
— Sunku nemokytai.
Bėda nemokytai, —

Mama jai kalbėjo, —
Mokosi žmonės,
Mokosi katės.
Žemėje mokslai
Visiems tie patys.
Dar tu nemoki
Jokios raidės.

Būsi pirmokė,
Mama tau padės.
Gavau iš brolių
Elementorių,
Pirkau blonknotą tau
Su dažais...

**Katytė murkia:
— Skaityt aš
nenoriu...**

Aš noriu bėgioti
Aš noriu žaisti.
— Na, paklausyk,
Patupėk ramiau.
Pradėsime nuo pasakos,
Pradėsime nuo

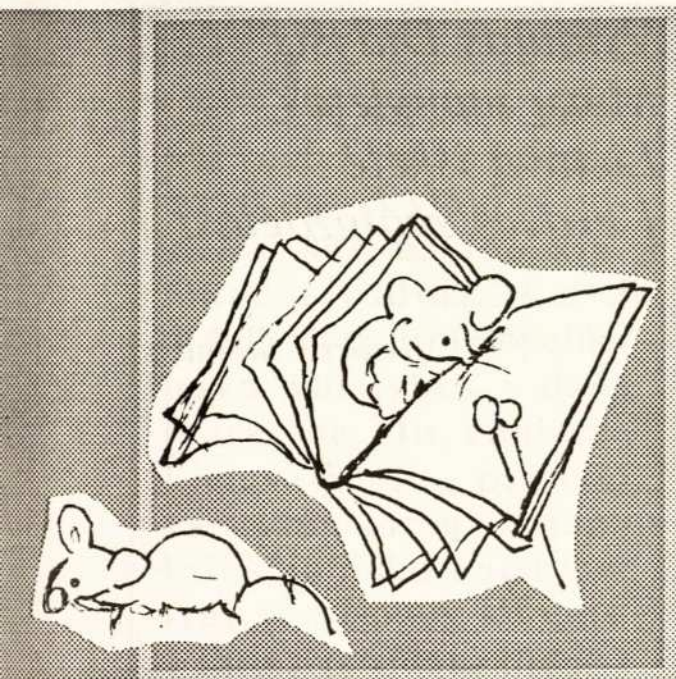
MIAU.

Katytė sako: — Aš jau žinau

Pelytės pasaką

Ir moku:

NIAU.

— Tai tau! Gal tik zylė
Ištars įdomiau.
Klausykis, mažyle, —
Ne **NIAU**, o **MIAU**.

Tark **M** pirmiau,
Prajuokinsi vištą...
Ne **NIAU**, o **MIAU**
Katyтės ištaria.

— Visai nesunku,
Aš **NIAU** ir kniaukiu.
Taip, kaip tu mokai: **NIAU**.
Aš **NIAU** nuo seniau,
Nuo tada, kai gimiau...

Mama sudejavo:

— **MIAU!**

Kas veikt?
Kas daryti?
Tikrai nemaniau,
Kad mano katytė
Tokia bus švepla,
Kad jai nepadės

Mamos
mokykla.

*Vytautas Didysis
Mūsų numylėtas
Lietuvą iškėlė
Į erdves žvaigždėtas!*

Viktoras Šimaitis

VYTAUTAS DIDYSIS

Rugsėjo 8 dieną visa Lietuva ir viso pasaulio lietuviai iškilmingai mini Vytauto Didžiojo karūnavimosi dieną. Tai turėjo įvykti 1430 m. rugsėjo 8 d., kaip žinome, deja, tas neįvyko, nes lenkai pavogė karaliaus vainiką. Tad šioji data visiems lietuviams yra labai svarbi.

Vytautas Didysis gimė apie 1350 metus. Jo tėvas Lietuvos kunigaikštis Kęstutis, o motina Birutė. Vytautas buvo jų vyriausias sūnus.

Iš Vytauto jaunystės gyvenimo mažai yra žinoma. Yra žinoma, kad jis buvo nedidelio ūgio, smulkių veido bruožų, judrus, temperamentingas ir labai greitas savo veiksmuose. Buvo santūrus valgyme, vyno ir kitų svaigiųjų gėrimų visai nevartojo. Be lietuvių kalbos, dar mokėjo vokiškai, lotyniškai, rusiškai ir suprato totoriškai. Mokėjo jis rašyti, bet jo rašto nėra likę nė žodžio, nes visi laišakai anais laikais buvo rašomi sekretorių.

Jis sutvarkė lietuvių santykius su lenkais. 1410 m. Vytautas visiškai sutriuškino kryžiuočių ordiną. Labai dideli Vytauto nuopelnai buvo valstybės vidaus tvarkyme. Jo valdoma Lietuva įstojo į pasaulio valstybių tarpą. Ji tapo krikščioniška valstybe, lygi su visomis kitomis. Vilnius pasidarė didelis rytų Europos miestas.

Vytauto valdymo laikais Lietuva pasidarė viena iš didžiausių Europos valstybių.

Vytautas padėjo pamatus naujai Lietuvai.

KŪDIKĖLIŲ ŠALIS

K. Šimonis

Saulėtame krašte, tarp kalnų krištolinių, yra šalis mažų kūdikėlių, kur žalio sodo medžių šešėliuose tykūs upeliai sriuvena ir tyliosios baltosios gulbės tarp vandens lelijų dainas niūniuoja, aukso žuvelės žemčiūguos narstos.

Ten, gražių pakalnių kloniuos, baltuose dobilėliuose šilka-plaukės avytės pilkas biteles gano.

O žalių kalnų viršūnėse linksmosios stirnos su mėlynais drugeliais žaidžia.

Aukščiausiam balto marmuro ir geltono gintaro kalne aukšti rūmai su devyniais bokštais, kuriuose išminčiai karalaičiai naktimis dangaus žvaigždes skaito, o dieną Saulei himnus gieda.

Į tų rūmų vartus tulpių ir bijūnų ir rožių tiesūs takai veda, kuriais geri vaikeliai, kas rytas išeidami iš rūmų, giesmes gieda, o vakare, grįždami į rūmus, psalmes niūniuoja ir rengiasi žvaigždėtos nakties tylian poilsin iki naujo ryto.

GERVĖS IŠSKRIDO

D. Lipčiūtė

Saulė augino gėles ir smilgą,
Lietūs palaistė pievas žalias.
Vasara buvo, ėmė ir dingo,
Rūkas suvilgė josios kasas.

Noko, prinoko vaisių ir uogų,
Dažė, nudažė ruduo lapus.
Ežere plaukėm, smėlyje šokom,
Gaudėm žuvytę ir drugelius.

Nuščiuvo paukščiai, gervės išskrido,
Lizdeliai medžiuos supas tušti.
Varpas mokyklon vaikus surinko,
Skaitom, dainuojam, rašom linksmi.

**RAŠO ŠVENTO KAZIMIERO LITUANISTINĖS
MOKYKLOS MOKINIAI (Cleveland, Ohio)**

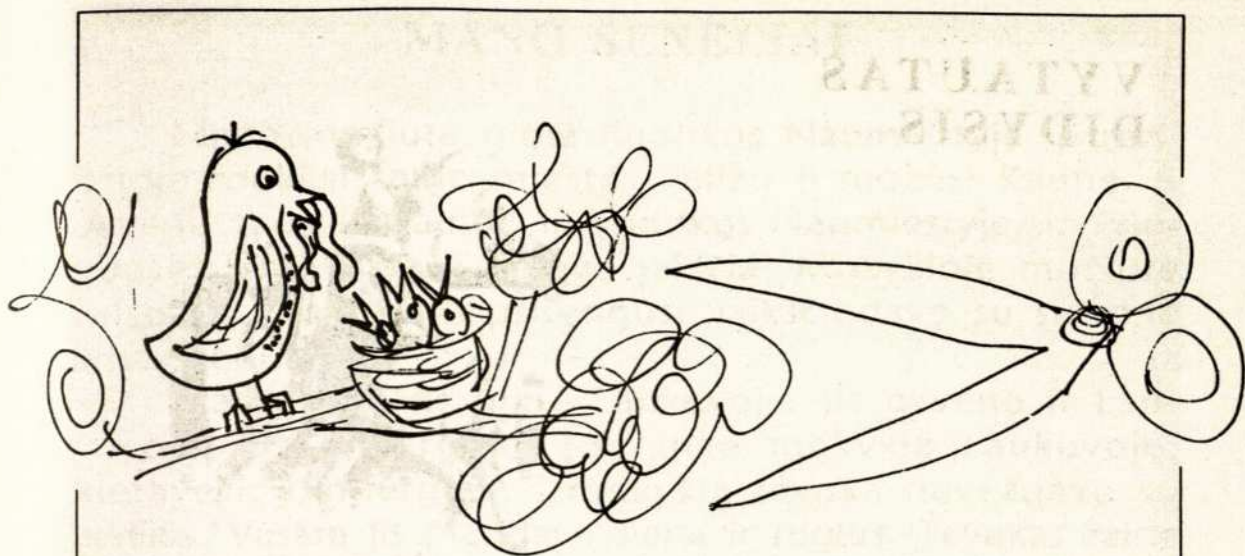
MANO "DVIGUBAS" GYVENIMAS

Kartais man atrodo, kad aš gyvenu dviejuose pasauliuose, kurie nieko bendro neturi vienas su kitu. Mano gyvenimas yra padalintas į dvi dalis — lietuvišką ir anglišką. Mano

lietuviškas gyvenimas yra namuose, lietuviškoje mokykloje, su mano seneliais ir mano draugais. Aš tada bandau kalbėti lietuviškai, bet mama man turi tai dažnai priminti. Mano lietuviškame pasaulyje mano vardas RIMAS ir visi mane taip vadina, ir jį teisingai ištaria.

Kai aš einu į kasdieninę mokyklą ar žaidžiu su amerikiečiais, aš esu kitame pasaulyje.

Piešinys Austės Ringutės Lemonto Maironio mokykla, 7 sk.

Kalbu angliškai taip, kaip ir visi kiti. Problema yra, kad niekas kitas neturi panašaus vardo ir žmonės negali teisingai ištarti mano vardo. Tada mane visaip vadina. Daug kas yra sugalvoję keistų ir juokingų vardų. Keisčiausia yra, kad mano draugai amerikiečiai neturi jokio supratimo apie mano lietuvišką gyvenimą. Jie nesupranta: kodėl aš negaliu su jais žaisti šeštadieniais? Jie net apie Lietuvą mažai žino ir jiems ji nėra svarbi.

Dabar, kai Lietuvos pastangos būti nepriklausomai buvo aprašytos amerikiečių spaudoje ir transliuojama televizijoje, tai kai kurie bent žino apie ką aš kalbu. Man labai patiktų, jei aš turėčiau lietuvių draugų, kurie lankytų su manim tą pačią kasdieninę mokyklą. Tada aš nesi-jausčiau toks išskirtas ir turėčiau su kuo pasikalbėti. Gal kada nors taip bus.

Rimas Švarcas, 8-tas sk.

VYTAUTAS DIDYSIS

Vytautas Didysis gimė 1350 metais ir mirė 1430 m. Vytauto tėvas buvo Lietuvos kunigaikštis Kęstutis, o motina buvo Birutė. Jo tėvas buvo nužudytas Krėvos pilyje, o Vytautui pasisekė pabėgti į Prūsiją. Prūsijoje jis norėjo gauti paramos iš kryžiuočių, bet pamatęs jų klastingus tikslus, jis slapta pradėjo tartis su žemaičiais.

Vytautas apsikrikštijo 1382 m. Prūsijoje, labai kukliai, be jokių iškilmių. 10 metų Vytautas kariavo su Jogaila dėl savo tėvų žemės, dėl Lietuvos nepriklausomybės nuo Lenkijos. Vytautas Lietuvą valdė nuo 1392 metų. Jis didingiausias Lietuvos kunigaikštis, todėl mes jį ir vadiname Didžiuoju.

Kęstutis Kalvaitis, 5 sk.

MANO SENELIAI

Mano močiutė gimė Kudirkos Naumiestyje. Ji pradžioje mokėsi tame mieste. Vėliau ji mokėsi Kaune. Ji gyveno tada ir Kaune, ir Kudirkos Naumiestyje, ir Prienuose. Į mokyklą ji eidavo pėsčia. Mokykloje močiutė žaisdavo kvadrata. Apsirengusi vaikščiodavo su suknele arba sijonuku.

Mano tėvukas gimė Laukuvoje. Jis gyveno ir Laukuvoje, ir Ukmergėje. Jis lankė mokyklą Laukuvoje, Rietave ir Ukmergėje. Į mokyklą tėvuką nuveždavo su arkliais. Vasarą jis pjaudavo šieną ir rugius. Tėvukas žaidė krepšinį. Žiemą jis mėgdavo čiuožti ant ledo, slidinėti ir važinėti rogutėmis.

Kęstutis Aukštuolis, 5 sk.

piešė
Austė Ringutė,
Lemonto
Maironio
m-la, 7 sk.

Kai aš užaugsiu, aš noriu būti advokatu arba veterinaru. Aš noriu būti advokatu, nes mėgstu protestuoti. Veterinaro darbas taip pat yra įdomus. Aš mėgstu gyvulius. Ypač man patinka šunys. Nežinau ar aš sugebėčiau gydyti arklius ar kiaules. Veterinaras yra geras žmogus, ne jis padeda gyvuliams.

Saulius Kliorys, 5 sk.

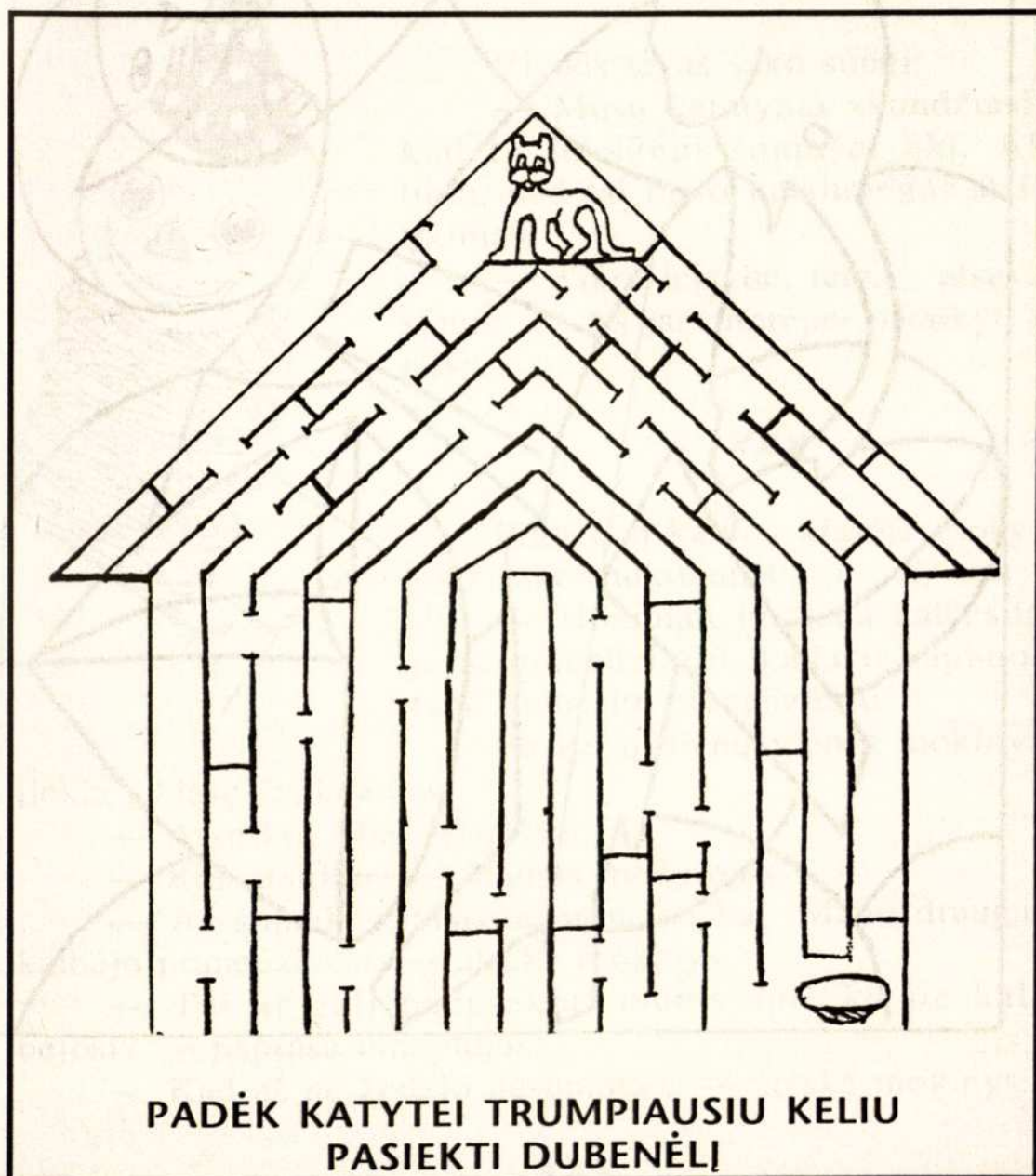
MISLINGOS KALADĖLĖS

Jean Paul senelis buvo buvęs garsus Austrijos medžio drožinėtojas. Dar prieš II-jį Pasaulinį karą jis buvo padaręs gražias tuščiavidures medines **kaladėles**, kurias nupirko vienas turtuolis. Naciams okupavus Austriją, tas turtuolis naktį, slapta, atėjo pas senelį ir atidavė jam tas kaladėles su laišku sakydamas, kad jis gražina jam jas, kadangi jos esančios jam brangios. Senelis su šeima taip pat bėgo nuo nacių ir atvyko į Ameriką.

Po kiek laiko Jean Paul tėvai žuvo automobilio avarijoje. Jis liko gyventi su seneliu. Tvarkydami senus daiktus, jie rado **kaladėles** ir laišką. Laiške turtuolis rašė, kad atsidėkodamas seneliui už visą gerą, ką jis buvo jam padaręs, jis įdėjo į **kaladėles** brangakmenius, kurie jam praversią ateityje. Nuo čia ir prasidėjo visa "**Mislingų kaladėlių**" istorija. Buvo įveltos lietuvaitės Kristina ir Šarūnė, kurios padėjo išaiškinti visą tą **kaladėlių** istoriją ir nusikaltėlius.

Apysakoje jaunimas supažindinamas su lietuvišku gyvenimu, lituanistinėmis mokyklomis, kasdienybėmis. Per visą apysaką Šarūnė, Kristina ir jų draugai narplioja tų kaladėlių paslaptį.

Šios detektyvinės apysakos AUTORĖ A. KUBILIŪTĖ.

Surask laivą, lėktuvą, dramblį, katę ir kamuolį. Nuspalvink juos.

Vienas tēvas sako sūnui:

— Mūsu kaimynas skundžiasi, kad tu jo sūnui sumušei akī. Aš tikiu, kad tai buvo nelaimingas atsitikimas.

— Tikra teisybė, tēte, — atsakė sūnus. — Aš jam norėjau pataikyti į nosį.

xxx

Prancūzų kalbos klasėje mokytojas sako mokiniams:

— Mokiniai, jūs tada kalbėsite gerai prancūziškai, kada ir sapnuodami kalbėsite prancūziškai.

Po kelių dienų vienas mokinyš įleikia į klasę šaukdamas:

— Atsitiko! Man Atsitiko!

— Kas atsitiko? — klausia mokytojas.

— Aš šianakt sapnavau prancūziškai. Mano draugai kalbėjo prancūziškai, — atsakė mokinyš.

— Tai ar gali papasakoti mums apie ką jie kalbėjosi? — paprašė mokytojas.

— Kad aš nė žodžio nesupratau, — atsakė mokinyš.

xxx

Senas tėvas duoda sūnui patarimus: "Jei susirgai, eik pas daktarą, nes, pagaliau, jis turi gyventi. Jei jis išrašo vaistų, eik pas vaistininką, nes, pagaliau, jis turi gyventi. Bet kai grįši namo, mesk viską lauk, nes, pagaliau, tu turi gyventi".

xxx

Vienas portugalas nusipirko naują automobilį. Labai išdidžiai važiavo juo pro vieną Brazilijos kaimelį. Pakelėje sutiko seną kaimietį jojantį ant asilo. Jis sustabdė savo automobilį ir pasigyrė: "Nori pamatyti kaip greitai aš galiu važiuoti? Tai ne tavo asilas! Mano automobilis yra varomas 30 arklio jėgų". Kaimietis tik pažiūrėjo į jį ir nujojo sau. Supykęs portugalas, pa-

spaudė automobilį ir visu greičiu nulėkė. Prie staigaus posūkio automobilis neatlaikė ir įlėkė į ežerą. Netrukus atjojo ant asilo kaimietis. Pamatęs vandenyje portugalą, užklausė: "Ar tavo arkliai ištroško?"

xxx

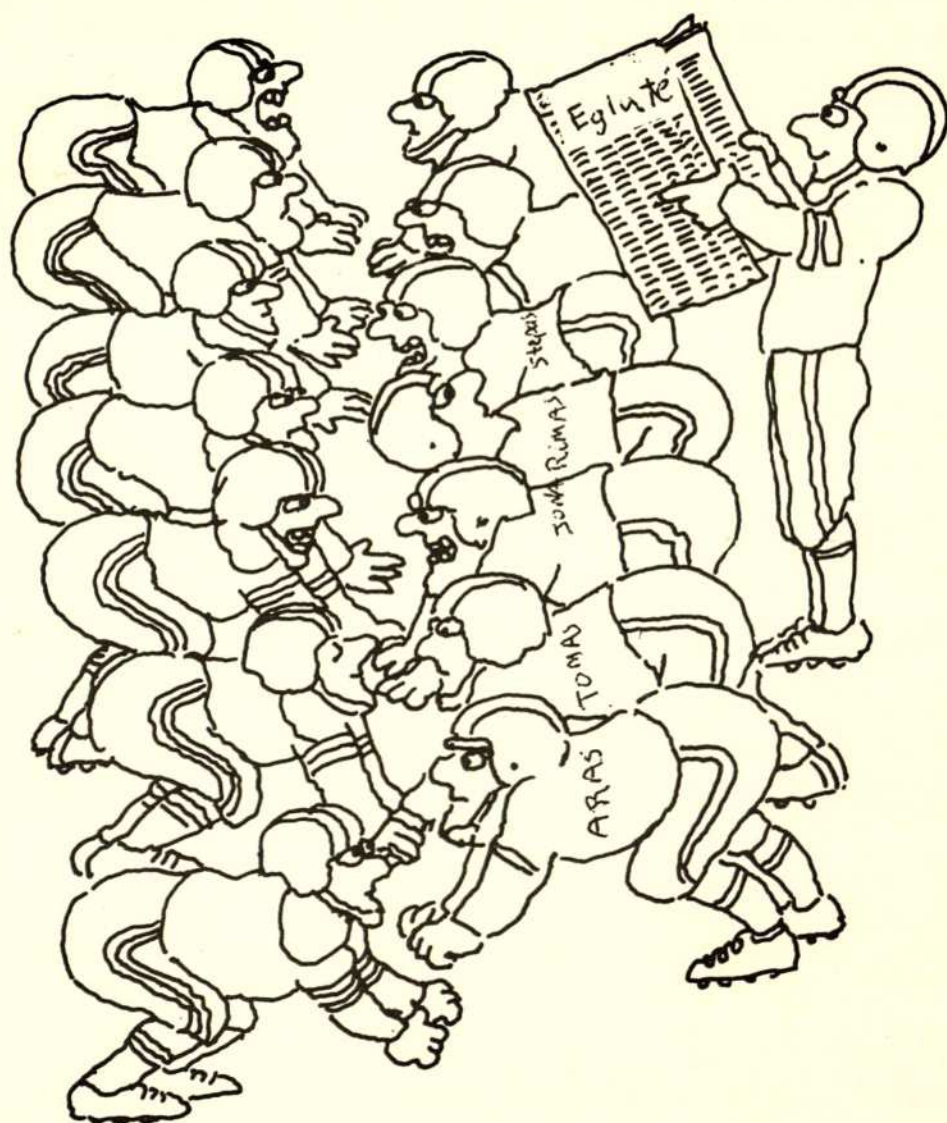
Vienoje bibliotekoje prie bibliotekininkės priėjo nusiminęs II metų vaikas ir klausia:

— Ar turite nors vieną knygą apie žinomą žmogų, kuris blogai mokėsi mokykloje?

Iš portugalų žurnalo "Seleções"

Eglutė

galima
visur
skaityti!

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260